

Η διαχρονικότητα του φαύλου κύκλου του επονείδιστου χρέους της Ελλάδας (10ο & 11ο Κεφάλαιο) – Του Λάμπρου Μεραντζή

ΧΡΕΟΣ. Μία έννοια κυρίαρχη, που ενυπάρχει σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας. Μία έννοια, που όταν νοείται σε δημόσιο επίπεδο είναι συνυφασμένη με την κρίση που βιώνουμε.

Έχουμε όμως ποτέ σκεφτεί από πού προέρχεται το χρέος, τι σημαίνει, πώς επικράτησε και ποιες οι οικονομικές, κοινωνικές και ψυχολογικές του προεκτάσεις; Και όταν αναφερόμαστε στο δημόσιο χρέος, ποιες οι συνέπειές του στη ψυχοσύνθεση, την πορεία, την πρόοδο ή την οπισθοδρόμηση ενός λαού, μίας κοινωνίας;

Το πολύ ενδιαφέρον βιβλίο *“Το χρέος”* του Γιάννη Σιώτου, το οποίο θα σας παρουσιάσουμε σε συνέχειες, απαντά σε αυτά τα ερωτήματα και μας διαφωτίζει μέσα από την καταγραφή παλαιών ιστοριών δημόσιου χρέους (της χώρας μας και άλλων), για να κατανοήσουμε τη σημερινή -καθόλου πρωτόγνωρη- κατάσταση.

Μέσα από τις γραμμές του βιβλίου καθίσταται εμφανές ότι η ανεξάρτητη Ελλάδα γεννήθηκε με ένα απεχθές χρέος και η διαιώνιση της υποτέλειας συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας.

Σήμερα σας παραθέτουμε το δέκατο και το ενδέκατο κεφάλαιο του βιβλίου και εβδομαδιαίως θα δημοσιεύουμε και τα επόμενα κεφάλαια :

[Η εποχή των πολέμων](#)

[Παρίσι vs Βιέννη](#)